

Motion till riksdagen

1988/89:Ub311

av Kersti Johansson och Rune Backlund (båda c)
Religionskunskap i skolundervisningen

I en motion till förra riksmötet tog vi upp vikten av religionskunskap i skolundervisningen. Vi framhöll då bl.a. att religionskunskapen är ett angeläget ämne i skolundervisningen. Den skall ge våra barn och ungdomar kunskap i religion och då främst i kristendom.

Det är en viktig uppgift för skolan att levandegöra den tro som varit vår under århundraden och som erbjuder en helhetssyn allttjämt omfattad av stora grupper i vårt land.

Det är angeläget att bibringa ungdomar religionskunskap, som gör att de förstår den kristna etiken. Gedigna kunskaper i religion gör det också lättare att förstå vårt samhälles grundläggande humanistiska och demokratiska värderingar.

Utbildningsutskottet instämde i de tankegångar vi hade och skrev i betänkandet 1988/89:UbU 2 att "Utskottet vill på nytt understryka vikten av att de etiska frågorna bör ges en ingående behandling i skolans religionsundervisning, eftersom hemmens roll som normbildare successivt har minskat och antalet normbildare utanför hemmen och skolan har ökat. Det är därvid viktigt att eleverna får insikter i religionens betydelse för normbildning och kultur, och att de förstår på vilka grunder den västerländska människosynen har utvecklats. Respekten för människors egenvärde och aktning för andra måste vara den etiska grund som skolans undervisning utgår från. Frågor kring människosynen – såväl den kristna som andra religioners – blir allt viktigare för alla i vårt pluralistiska samhälle. Skolans undervisning i religionskunskap är av stor betydelse för att vi skall kunna förstå att handla efter våra grundläggande etiska, humanistiska och demokratiska värderingar."

Utskottet hänvisade också till det utvärderingsarbete rörande bl.a. ämnet religionskunskap som SÖ och länskolnämnderna bedriver och som skall redovisas för regeringen. Och här skrev utskottet att "Om det därvid framkommer att kristendomen och det kristna budskapet samt studiet av Bibeln inte får det utrymme och den vikt i undervisningen som anges i kursplanen för ämnet religionskunskap, är det utskottets bestämda uppfattning att skolmyndigheterna bör vidta erforderliga åtgärder." Utskottet förutsatte att så skulle ske utan att riksdagen gör något uttalande i frågan.

Enligt vår mening är dock frågan så angelägen att riksdag och regering borde bevaka både att religionskunskapsämnet får det utrymme och den undervisningstid som läroplanen föreskriver och att de lärare som skall undervisa också är behöriga i ämnet.

Våren 1987 undervisade på grundskolans högstadium 1 865 lärare 9 822 lärarveckotimmar i religionskunskap inom blocket samhällsorienterande ämnen. 95 procent av lärarveckotimmarna genomfördes med lärare som hade ämneslärarutbildning eller var adjunkter. 1 procent saknade pedagogisk utbildning. 517 av lärarna var ämnesbehöriga – 1 339 var inte ämnesbehöriga.

När så religionskunskap ingår i blockämnet samhällsorientering finns inga uppgifter om just religionskunskapsdelen. Antalet ämnesbehöriga lärare kan alltså vara ännu lägre när det gäller religionskunskap och då med risk för att ämnet ges mindre utrymme.

I läroplanen för grundskolan, mål och riktlinjer, finns angivet att "eleverna skall få vidgade kunskaper om den kristna religionen med Bibeln i centrum". Det är viktigt att detta tas på allvar i religionsundervisningen.

Insatserna för lärarnas utbildning och fortbildning måste förstärkas. Ämnet religionskunskap bör få en starkare ställning i skolan. Det är enligt vår uppfattning angeläget att de kristna värderingarna förs vidare till kommande generationer.

Hemställan

Med hänvisning till det anförda hemställs

att riksdagen som sin mening ger regeringen till känna vad i motionen anförts om behovet av ökad utbildning och fortbildning för att undervisning i religionskunskap skall ske av behöriga lärare.

Stockholm den 24 januari 1989

Kersti Johansson (c)

Rune Backlund (c)

Mot. 1988/89

Ub311